

Begreb med at give den; men denne Ulighed bestaaer deri, at i alle Henseender, i hvilken som helst Retning man vil nævne, er der ganske anderledes strenge og indskrænkende Bestemmelser gjældende for Kjøbenhavn, end for Kjøbstæderne. Jeg kan altsaa ikke noksom forundre mig over, at den ærede Rigsdagsmands fuldkommen rigtige Grundsatning, at der skal være Billighed i Alt, anvendt paa dette Forhold, ikke i alt Fald maatte lede ham til det ganske modsatte Resultat af det, hvortil han kom; men jeg troer isvrigt, at Billighed ikke har det Allermindste med dette at bestille, men at ganske forskellige Forhold gjøre Krav paa forskellige Bestemmelser, og at det fuldkommen kan retfærdiggjøres baade fra Billighedens og Retfærdighedens og alle andre ophøiede Standpunkter, at der i denne Henseende stilles mere alvorlige Fordringer i Kjøbenhavn, end det vilde være billigt at fremkomme med for Kjøbstæderne. Altsaa, afsæet fra denne meget ilde anvendte comparative Anatomie, vilde jeg finde det fuldkommen berettiget at opfaae det Spørgsmaal, om det er en billig Fordring, der her gjøres gjældende med Hensyn til Kjøbstæderne; men jeg seer ikke, at den ærede Rigsdagsmand har anført det Allermindste i denne Henseende. Vel har han yttret, saavidt jeg kunde forstaae ham, at det vilde være ubilligt, at Kjøbstæderne ikke skulde have Tilladelse til at bygge høiere, end Gaden er bred; men jeg kan ikke noksom forundre mig over, at den ærede Landsktingsmand ikke har seet, at derom tales der slet ikke i nærværende Lov; altsaa i denne Henseende kan der ikke være Tale om nogen Ubillighed. Naar den ærede Landsktingsmand har med Hensyn til § 4 gjort opmærksom paa en Bestemmelse, som staaer i § 1, nemlig om Udgang for Sproiterne til Husene, da forekommer det mig, at den ærede Taler, naar han endelig vil have Noget paa Loven at udsætte, med Føie kunde anke over, at der staaer talt om de fornødne Indkjørsler til Udgang for Sproiterne; man kunde jo ogsaa sige: Udkjørsler til Indgang for Sproiterne; men det vilde altid være uheldigt. Havde han gjort opmærksom herpaa, saa havde han gjort en rigtig og træffende Bemærkning; men

det er hverken rigtig eller træffende eller svarligt fra Billighedens, Retfærdighedens eller Sammenligningens Standpunkt, at kalde det uhensigtsmæssigt, at der skal paasees, at der, hvor Localiteterne fordre det, have den nødvendige Indkjørsel for Sproiterne, eller at tilføie, at hvor Localiteterne tillade det, skal der være Udgang for Sproiterne, som er til Nytte, især da det ikke er en privat Udgang for Sproiterne, som der er Tale om alene, men ogsaa Udgang for Husets Beboere i alle andre Diemed. — Hvad den af en anden æret Landsktingsmand (Nyholm) gjorte Bemærkning angaaer, at det vilde være betænkeligt fra Rigsdagens Standpunkt at give Kongen Bemyndigelse til at udvide Loven til Pladser, der ikke ere Kjøbstæder, men ere fuldkommen analoge dermed, da har dette ikke Betydning for mig. Jeg troer, at det fra det almindelige Statsstandpunkt, det Standpunkt, som Rigsdagen maa repræsentere, i det Hele maa ansees for ønskeligt, at disse, ingenlunde overdrevne, men meget moderate og hensigtsmæssige Bestemmelser i Bygningsanordningen, som ikke ere fuldkommen fyldestgjørende, men som i alt Fald ganske vist ikke gaar for vidt, blive gjorte gjældende i et langt større Omfang. Naar man altsaa ikke uden videre udvider dem til de mindre Handels og Ladepladser, eller hvad man nu kalder dem, som jo alt staae paa samme Standpunkt som de mindre Kjøbstæder, og med Hensyn til hvilke det kun er reent tilfældigt, at de ikke ere optagne formeligt som Kjøbstæder, men høre under et Slags særligt Begreb af Underkøbstæder, naar man ikke, siger jeg, udvider disse Bestemmelser f. Ex. til Silkeborg eller Løgstør eller Frederiksværk og deslige Pladser, da er det, fordi det muligen kunde være bebyrdende for de paagjældende Beboere; men at tilstede Kongen efter Forhandling med de communale Autoriteter, og altsaa, hvad der fornødigvis maa forudsættes, med disses Villie og Samtykke, at udvide disse Bestemmelser, kan der fra Rigsdagens Standpunkt ikke være den allermindste Betænkelighed ved. Der er ikke her mere Anledning til at tale om Kronens og Rigsdagens gjenfaldige Prærogativer, end der ved den tidligere Leilighed var Anledning til